

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Śnieżko

Protokolant Sylwia Mulewska

przy udziale Prokuratora Janusza Marka Martyniuka oraz Mirosława Cimoszuka z Urzędu Celnego w Białymstoku

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lutego 2017 roku w postępowaniu w stosunku do nieobecnych sprawy:

I. B., syna I. i L. z domu K.,

urodzonego w dniu (...) w miejscowości U.(...)

A.H., syna W. i E. z domu Z.,

urodzonego w dniu (...) w miejscowości B. (...)

oskarżonych o to, że:

działając wspólnie i w porozumieniu w dniu 13 maja 2016 roku sprowadzili na terytorium kraju przez granicę państwa w rejonie znaku granicznego numer(...), gmina N. województwo (...), wyroby akcyzowe w postaci 2.060 paczek papierosów różnych marek bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i dokonaniu zgłoszenia celnego, uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając przemieszczonych przedmiotów właściwemu organowi, przez co narazili na uszczuplenie należności celnej w wysokości 1.876 złotych oraz należności podatkowych w wysokości 43.373 złotych, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 9.070 złotych oraz podatek akcyzowy w kwocie 34.303 złotych,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 i 1 kks w zb. z art. 63 § 6 i 2 kks w zb. z art. 86 § 4 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

I. Oskarżonych **I. B.** i **A.H.** uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu i za to na mocy art. 54 § 2 i 1 kks w zb. z art. 63 § 6 i 2 kks w zb. z art. 86 § 4 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazuje ich, zaś mocy art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza im kary grzywny w wymiarze po 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna równa się kwocie 80 (osiemdziesiąt) złotych.

II. Na mocy art. 30 § 1 i 2 kks w zw. z art. 31 § 6 i 7 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów w postaci 2.060 paczek papierosów różnych marek, szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 na karcie 89 akt sprawy pod pozycjami 1-3, przechowywanych w Magazynie (...) (...)w B. pod poz. ks. mag. (...) oraz zarządza ich zniszczenie.

III. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk w zw. z art. 20 § 2 kks zalicza oskarżonemu **I. B.** na poczet orzeczonej grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 13 maja 2016 roku godzina 9.20 do 14 maja 2016 roku godzina 22.35, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

IV. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk w zw. z art. 20 § 2 kks zalicza oskarżonemu **A.H.** na poczet orzeczonej grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 13 maja 2016 roku godzina 8.30 do 14 maja 2016 roku godzina 19.40, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

V. Przyznaje ze Skarbu Państwa na rzecz adw. M. A. kwotę 664,20 (sześćset sześćdziesiąt cztery złotych dwadzieścia groszy) złotych, w tym kwotę 124,20 (sto dwadzieścia cztery złote dwadzieścia groszy) podatku VAT w wysokości 23 %, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu I. B. z urzędu.

VI. Przyznaje ze Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Ś. kwotę 664,20 (sześćset sześćdziesiąt cztery złotych dwadzieścia groszy) złotych, w tym kwotę 124,20 (sto dwadzieścia cztery złote dwadzieścia groszy) podatku VAT w wysokości 23 %, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A.H. z urzędu.

VII. Zwalnia oskarżonych od ponoszenia opłaty oraz pozostałych kosztów postępowania i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VIII K 383/16

UZASADNIENIE

WYROKU Z DNIA 6 LUTEGO 2017 ROKU

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

I. B. i A. H. są obywatelami (...), umówili się z osobami zamieszkującymi w ich kraju na przemycenie papierosów przez granicę państwową z Polską. W dniu 11 maja 2016 roku w nocy przyjechali do Polski przez przejście graniczne w T. samochodem M. G.. Następnie wieczorem 12 maja 2016 roku skierowali się w umówione miejsce w pobliżu granicy państwowej, gdzie czekały na nich nieustalone osoby po stronie białoruskiej z przygotowanymi paczkami, w których były papierosy. W nocy 13 maja 2016 roku I. B. i A. H. w rejonie znaku granicznego numer (...) w gminie N., nielegalnie przekroczyli granicę przechodząc na stronę białoruską, a następnie przenieśli trzy czarne worki zawierające wyroby akcyzowe w postaci 2.060 paczek papierosów różnych marek na stronę polską. Papierosy nie miały oznaczeń znakami akcyzy oraz zostały sprowadzone na terytorium RP bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i dokonaniu zgłoszenia celnego, uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając przemieszczonych przedmiotów właściwemu organowi. W pewnym momencie zorientowali się, że zostali zauważeni przez funkcjonariuszy Straży Granicznej. W tej sytuacji porzucili worki z papierosami w krzakach po stronie polskiej i uciekli do lasu. W godzinach rannych 13 maja 2016 roku pieszo doszli do miejscowości M.. Planowali, że wrócą do pozostawionego samochodu, jednak w M. I. B. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Straży Granicznej. A.H. dotarł do zaparkowanego na polu samochodu M. G., gdzie również został zatrzymany przez strażników granicznych. Swoim zachowaniem oskarżeni uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając przemieszczonych papierosów właściwemu organowi narazili na uszczuplenie należności celnej w wysokości 1.876 złotych oraz należności podatkowych w wysokości 43.373 złotych, w tym w zakresie podatku od towarów i usług w kwocie 9.070 złotych oraz w podatku akcyzowym w kwocie 34.303 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonych I. B. i A.H., zeznań świadków M. D. i R. R., a także w oparciu o protokoły zatrzymania osób, protokoły przeszukania osób, protokoły oględzin miejsca i rzeczy, szkic, tablice poglądowe, protokół taryfikacji celnej i obliczenia kwot należności, notatkę z użycia psa służbowego, protokół zdawczo-odbiorczy, notatki służbowe, pisma oraz na podstawie pozostałych dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Oskarżony I. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. W trakcie dochodzenia wyjaśnił, że w dniu 11 maja 2016 roku wraz z kolegą A. H. przyjechał do Polski przez przejście graniczne w T. samochodem M. G.. Podał, że wieczorem 12 maja 2016 roku skierowali się w umówione miejsce w pobliżu granicy państwowej, gdzie czekały na nich nieustalone osoby po stronie białoruskiej z przygotowanymi paczkami, w których były papierosy. Wskazał, że w nocy nielegalnie przekroczyli granicę przechodząc na stronę białoruską, a następnie przenieśli trzy czarne worki zawierające wyroby akcyzowe na stronę polską. Przyznał, iż papierosy nie miały oznaczeń znakami akcyzy oraz zostały sprowadzone na terytorium RP bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i dokonaniu zgłoszenia celnego. Wyjaśnił, że

w pewnym momencie zorientowali się, że zostali zauważeni przez funkcjonariuszy Straży Granicznej. W tej sytuacji porzucili worki z papierosami w krzakach po stronie polskiej i uciekli do lasu. Następnie spotkał się z kolegą A. H., z którym w godzinach rannych 13 maja 2016 roku doszedł do miejscowości M.. Zaplanowali, że wrócą do pozostawionego samochodu. Jednak w M. został zatrzymany przez strażników granicznych.

Wyjaśnienia A. H. w pełni korespondują z relacją oskarżonego I. B.. A. H. opisał, że umówili się z osobami zamieszkującymi na Białorusi na przemyślenie papierosów przez granicę państwową. W dniu 11 maja 2016 roku w nocy razem z kolegą przyjechał do Polski przez przejście graniczne w T. samochodem M. G.. Następnie skierowali się w umówione miejsce w pobliżu granicy państwowej, gdzie czekały na nich osoby po stronie białoruskiej z przygotowanymi paczkami zawierającymi papierosy. W nocy nielegalnie przekroczyli granicę przechodząc na stronę białoruską, a następnie przenieśli trzy czarne worki zawierające wyroby akcyzowe na stronę polską. A. H. wyjaśnił, iż gdy tylko zorientowali się, że zostali zauważeni przez funkcjonariuszy Straży Granicznej wystraszyli się i zaczęli uciekać, zaś worki z papierosami porzucili w krzakach po stronie polskiej.

Sąd zważył, co następuje.

Wyjaśnienia oskarżonych należy uznać za w pełni wiarygodne, albowiem znajdują one odzwierciedlenie w innych zebranych w niniejszej sprawie dowodach i w zestawieniu z nimi tworzą wzajemnie uzupełniającą się całość. Relacje oskarżonych są zbieżne i zdaniem Sądu zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności, znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności w zeznaniach funkcjonariuszy Straży Granicznej M. D. i R. R., jak też dokumentacją w postaci protokołów zatrzymania osób, protokołów przeszukania osób, protokołów oględzin miejsca i rzeczy, szkicu, tablic poglądowych oraz pozostałej dokumentacji.

Z relacją obu oskarżonych korespondują zeznania świadków będących funkcjonariuszami Straży Granicznej. M. D. opisał, że w dniu 13 maja 2016 roku podczas wykonywania obowiązków służbowych w rejonie W. około godziny 0.40 przy użyciu kamery termowizyjnej zauważył sylwetki dwóch osób idących przez pas kontrolny drogi granicznej z terytorium Białorusi do Polski. Osoby te niosły ze sobą trzy pakunki sporych rozmiarów. O powyższym fakcie poinformował dyżurnego operacyjnego Placówki SG w M. i podjęli czynności zmierzające do ujęcia sprawców. W związku z powyższym udali się w ich kierunku, lecz gdy byli w odległości około 50 m osoby te zauważyły pograniczników, porzuciły pakunki i uciekły do lasu w głąb terytorium RP, gdzie ukryły się. Zeznał, że po dobiegnięciu do zagajnika funkcjonariusze dokonali penetracji przyległego terenu, ale nikogo nie odnaleźli. Z depozycji świadka wynika, że w pobliżu miejsca przekroczenia granicy znaleźli trzy porzucone pakunki zawierające papierosy. Opisał, że w odległości około 20 m od znaku granicznego (...) ujawnili ślady obuwia dwóch osób. Z jego relacji wynika, że pozostawione ślady spodów obuwia były specyficzne, gdyż osoby nielegalnie przekraczające granicę w celu uniemożliwienia dokładnego stwierdzenia śladów poruszały się wywierając nacisk krawędzią obuwia. M. D. zeznał, że na miejsce zdarzenia przybyli również strażnicy białoruscy, którzy potwierdzili obecność po ich stronie śladów przekroczenia granicy państwowej. Wskazał, iż następnie zabezpieczyli rejon pozostawionych pakunków oraz ślady przekroczenia granicy przed ich zatarciem.

Z kolei świadek R. R. opisał, że podczas służby w nocy z 12 na 13 maja 2016 roku otrzymał informację od kierownika zmiany dotyczącą nielegalnego przekroczenia granicy oraz przemytu papierosów. Wraz z partnerem udali się w rejon znaku granicznego nr (...), gdzie w pobliżu spostrzegli zaparkowany na polu samochód M. na białoruskich numerach rejestracyjnych. W czasie odnalezienia auta w samochodzie nie było żadnych osób. Od kierownika zmiany Placówki Straży Granicznej w C. uzyskali informację, że tym pojazdem w dniu 11 maja 2016 roku w nocy obywatele Białorusi I. B. i A. H. przekroczyli granicę przez przejście graniczne w T..

Wyjaśnienia oskarżonych przyznających się do winy i zeznania świadków znajdują potwierdzenie w treści niżej opisanych dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i tworzą wspólnie z powyższymi dowodami spójną i logiczną całość.

Z protokołu oględzin miejsca przekroczenia granicy (k. 26) wraz ze szkicem (k. 27) i dokumentacją fotograficzną (k. 28-30) wynika, że na pasie kontrolnym w rejonie znaku granicznego nr (...) ujawniono dwie ścieżki chodu składające

się ze śladów traseologicznych, dokładnie opisanych w protokole. Ślady te prowadziły od linii granicy z terytorium RP w stronę Republiki Białoruś i z powrotem na głębokość 10 metrów. Z protokołu wynika, że w odległości 7 m od pasa drogi granicznej ujawniono 3 worki wykonane z materiału czarnego wypełnione wyrobami papierosowymi.

Z protokołu oględzin rzeczy (k. 32) wraz dokumentacją fotograficzną (k. 33-37) i protokołu zdawczo-odbiorczego (k. 69) wynika, że w trzech workach opisanych w protokole oględzin miejsca ujawniono łącznie 2.060 paczek papierosów różnych marek nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy.

Z protokołu taryfikacji celnej i obliczenia kwot należności celnych i podatkowych narażonych na uszczuplenie (k. 41) wynika, że oskarżeni uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając przemieszczonych przedmiotów właściwemu organowi narazili na uszczuplenie należność celną w wysokości 1.876 złotych oraz należności podatkowe w wysokości 43.373 złotych, w tym w zakresie podatku od towarów i usług w kwocie 9.070 złotych oraz w podatku akcyzowym w kwocie 34.303 złotych.

Reasumując powyższe, po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zarówno wina oskarżonych I. B. i A.H., jak też okoliczności popełnienia przez nich zarzucanego im czynu nie budzą zdaniem Sądu żadnych wątpliwości.

Podkreślenia wymaga, że zachowanie sprawcy przestępstwa określonego w art. 54 § 1 i 2 kks ma na celu uchylanie się od opodatkowania i może polegać na nieujawnieniu przedmiotu opodatkowania i narażeniu przez to podatku na uszczuplenie, nieujawnieniu podstawy opodatkowania i narażeniu przez to podatku na uszczuplenie, niezłożeniu deklaracji podatkowych i narażeniu przez to podatku na uszczuplenie. Dla bytu przestępstwa wystarczy spełnienie chociażby jednej z trzech wymienionych możliwości zachowania się. Warunkiem odpowiedzialności z art. 54 § 1 i 2 kks, tzn. zaniechania zgłoszenia przedmiotu lub podstawy opodatkowania, musi być narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej. Z kolei art. 63 § 2 kks penalizuje sprowadzanie na terytorium Polski wyrobów akcyzowych bez oznakowania znakami akcyzy lub oznakowanymi nieprawidłowymi lub nieodpowiednimi znakami akcyzy. Natomiast art. 86 § 1 kks wprowadza odpowiedzialność za przywóz z zagranicy lub wywóz za granicę towaru bez przedstawienia organowi celnemu lub zgłoszenia celnego wbrew ciążącemu obowiązkowi celnemu i narażenie przez to należności celnej na uszczuplenie. Przedstawienie towaru organowi celnemu i zgłoszenie celne obciąża wprowadzającego go na polski obszar celny. Towar wprowadzony z naruszeniem przepisów o dostarczeniu go do urzędu celnego i o przedstawieniu towaru organowi celnemu jest towarem nielegalnie wprowadzonym.

Mając na względzie powyższe okoliczności należało uznać, iż I. B. i A. H. działając wspólnie i w porozumieniu w dniu 13 maja 2016 roku sprowadzili na terytorium kraju przez granicę państwa w rejonie znaku granicznego numer (...), gmina N., wyroby akcyzowe w postaci 2.060 paczek papierosów różnych marek bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i dokonaniu zgłoszenia celnego, uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając przemieszczonych przedmiotów właściwemu organowi, przez co narazili na uszczuplenie należności celnej w wysokości 1.876 złotych oraz należności podatkowych w wysokości 43.373 złotych, w tym podatek od towarów i usług w kwocie 9.070 złotych oraz podatek akcyzowy w kwocie 34.303 złotych. Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 i 1 kks w zb. z art. 63 § 6 i 2 kks w zb. z art. 86 § 4 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Zdaniem Sądu wyżej opisanego czynu oskarżeni dokonali działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Ich zachowanie było powiązane z chęcią uchylenia się od obowiązku podatkowego. Oskarżeni dopuścili się przestępstwa materialnego z narażenia, gdyż do znamion jego strony przedmiotowej należy skutek w postaci zagrożenia uszczupleniem należności podatkowej. W ocenie Sądu mieli świadomość tego, że dokonują przemytu towaru, uchylając się od opodatkowania i chcieli efektu swego zachowania.

Przy wymiarze kary oskarżonym Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 13 § 1 i 2 kks. Sąd kierował się zatem rodzajem i znacznym rozmiarem ujemnych następstw czynu zabronionego, dużym stopniem

naruszenia ciężącego na sprawcach obowiązku finansowego, ich motywacją zasługującą na potępieniu i nagannym sposobem zachowania się, właściwościami i warunkami osobistymi, jak też dotychczasowym sposobem życia.

Sąd jako okoliczność łagodzącą wziął pod uwagę, że oskarżeni nie byli dotychczas karani (k. 71-72 karty karne) i obaj przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu.

Przy uwzględnieniu powyższych przesłanek mających decydować o wysokości kary Sąd na mocy art. 54 § 2 i 1 kks w zb. z art. 63 § 6 i 2 kks w zb. z art. 86 § 4 i 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał obu oskarżonych, zaś podstawie art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył im kary grzywny w wymiarze po 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna równa się kwocie 80 (osiemdziesiąt) złotych.

Wymierzając grzywnę Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim znaczną wysokość należności narażonej na uszczuplenie (43.373 złotych). Z kolei określając wymiar stawki dziennej w dolnych granicach (minimalna wysokość stawki to 1/30 minimalnego wynagrodzenia, tj. $1/30 \times 2.000 \text{ zł} = 66,67 \text{ zł}$, zaś maksymalna to 400-krotność 1/30 minimalnego wynagrodzenia, tj. $400 \times 1/30 \times 2.000 = 26.666,67 \text{ złotych}$) Sąd miał również na względzie niewielkie dochody oskarżonych, a nadto iż są osobami młodymi i zdolnymi do podjęcia zatrudnienia. W ocenie Sądu wymierzone oskarżonym kary grzywnien są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonych, stopnia ich winy i osiągnięciem celu z zakresu prewencji szczególnej i ogólnej.

Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk w zw. z art. 20 § 2 kks zaliczono oskarżonemu I. B. na poczet orzeczonej grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 13 maja 2016 roku godzina 9.20 do 14 maja 2016 roku godzina 22.35, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny. Z kolei na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk w zw. z art. 20 § 2 kks zaliczono oskarżonemu A.H. na poczet orzeczonej grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 13 maja 2016 roku godzina 8.30 do 14 maja 2016 roku godzina 19.40, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

Na mocy art. 30 § 1 i 2 kks w zw. z art. 31 § 6 i 7 kks Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów w postaci 2.060 paczek papierosów różnych marek, szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 na karcie 89 akt sprawy pod pozycjami 1-3, przechowywanych w Magazynie Depozytowym Oddziału Celnego w B. pod poz. ks. mag. (...) oraz zarządził ich zniszczenie.

Sąd przyznał ze Skarbu Państwa: na rzecz adw. M. A. kwotę 664,20 (sześćset sześćdziesiąt cztery złotych dwadzieścia groszy) złotych, w tym kwotę 124,20 (sto dwadzieścia cztery złote dwadzieścia groszy) podatku VAT w wysokości 23 %, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu I. B. z urzędu oraz na rzecz adw. M. Ś. kwotę 664,20 (sześćset sześćdziesiąt cztery złotych dwadzieścia groszy) złotych, w tym kwotę 124,20 (sto dwadzieścia cztery złote dwadzieścia groszy) podatku VAT w wysokości 23 %, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. H. z urzędu. Wysokość kosztów obrony z urzędu Sąd ustalił na podstawie § 17 ustęp 1 pkt 1 i ustęp 2 pkt 1 w zw. z § 4 ustęp 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 roku, poz. 1714).

Na mocy art. 113 § 1 kks w zw. art. 624 kpk Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania, zaś o zwolnieniu od opłaty orzeczono w oparciu o art. 113 § 1 kks w zw. z art. 624 kpk w zw. art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).